

[Arbejdsministeren]

se af arbejdsmarkedets parter – lægges til grund ved udarbejdelse af handlingsplanen. De, om nogen, ved, hvor skoen trykker; uden medvirken af manden og kvinden på gulvet får vi ingen gennemslagskraft, og derfor vil jeg også gerne bede om, at mine tanker og ideer om tiltag på arbejdsmiljøområdet vurderes i dette lys. Der er tale om arbejdsministerens foreløbige tanker, men naturligvis skal vi så sandelig også have parternes synspunkter med.

Jeg har altså ikke nogen udtømmende oversigt over handlingsplanens indhold, men jeg har som sagt nogle foreløbige tanker og ideer, som kan udvikles i de kommende måneder og meget gerne med bidrag fra Tingets partier her i dag.

Når der i dag efterlyses konkrete tiltag, vil jeg gerne på nuværende tidspunkt forstå det forholdsvis bredt. Det er vigtigt, at grundlaget for handlingsplanen er solidt, og derfor er der også en del af arbejdet tilbage, herunder det arbejde, som vi skal have i samklang med arbejdsmarkedets parter. Men lad mig begynde med det, der optager mig, og som jeg opfatter som krumtappen i den forebyggende indsats på arbejdsmiljøområdet: sikkerheds- og sundhedsarbejdet på virksomhederne. Hvis der ikke tænkes i arbejdsmiljøet på virksomhederne, er alt andet i virkeligheden spildt ulejlighed. Det er på virksomhederne, ulykkerne sker og sygdommene grundlægges, og det er også her, de skal forebygges.

I den forbindelse vil jeg gerne aflive en myte, som jeg opfatter som en stor spærreballon, når det handler om gennemførelse af den forebyggende indsats. Mange opfatter arbejdsmiljøarbejdet som en stor, udgiftstung klods om benet, men denne opfattelse deler jeg ikke. Et godt arbejdsmiljø er en investering, der kan betale sig, også for virksomhederne. Tilfredse, motiverede og engagerede medarbejdere er en gevinst for en virksomhed, og jeg tør godt vove den påstand, at det også kan ses på virksomhedernes årsregnskaber, og at det ikke er røde tal. Lad os derfor skyde denne myte ned.

Det er klart, at arbejdsmiljøløsningerne bliver dyrere, når skaden er sket, og i stedet skal hensynet til arbejdsmiljøet indgå så tidligt som muligt. Virksomhederne skal stille krav til leverandøren af maskinen og til arkitekten, når lagerbygningen skal tegnes – krav om, at de tænker på arbejdsmiljøet. Herved kan der spa-

res, samtidig med at vi undgår et dårligt arbejdsmiljø, og der sættes også gang i en arbejdsmiljøindustri med de medfølgende muligheder for eksport, ikke mindst til Centraleuropa.

Jeg ved godt, at mange virksomheder udfører et fortrinligt forebyggende arbejde; men for andre kniber det faktisk med at leve op til lovens intentioner, og hertil kommer de virksomheder, der ikke har pligt til at oprette en sikkerhedsorganisation. Et af de vigtige mål med handlingsplanen er efter min opfattelse, at vi får denne krumtap, som sikkerhedsorganisationerne er, til at fungere de steder, hvor den skal, men for ikke at blive misforstået vil jeg gerne slå fast, at denne udfordring ikke kun er rettet mod virksomhedernes ledelse, men også mod de ansatte. Vi skal alle engagere os i arbejdsmiljøspørgsmål – ikke blot angående vort eget arbejdsmiljø, men også kollegernes og virksomhedens, både for vores egen skyld og for samfundets skyld.

Vi skal også have løst de problemer, der er med at få valgt en sikkerhedsrepræsentant. Vi skal have sikkerheds- og sundhedsarbejdet til at indgå som en vigtig og naturlig del af virksomhedernes drift og planlægning. Der skal sættes på uddannelse af medlemmerne af sikkerhedsorganisationen, og der skal sættes fokus på arbejdsmiljøarbejdet i de mindste virksomheder. Jeg kunne forestille mig, at vi rette lyset mod de virksomheder, som i dag ikke er forpligtede til at oprette en sikkerhedsorganisation, for erfaringerne viser nemlig, at det ofte er i de små virksomheder, det kniber gevaldigt med sikkerheds- og sundhedsarbejdet. Jeg er imidlertid meget opmærksom på, at det også er i de små virksomheder, at sikkerheds- og sundhedsarbejdet umiddelbart opfattes som meget ressourcekrævende, og derfor bør vi overveje, på hvilken måde vi kan støtte dette arbejde. Mange små virksomheder har nemlig de indre forudsætninger for det. Medarbejdere og ledere er tæt på hinanden og er fri for bureaukrati og komplicerede strukturer og systemer. Problemerne burde kunne løses her og nu, og det handler derfor meget om, hvordan vi kan understøtte dette arbejde. En mulighed kunne være regionale sikkerhedsrepræsentanter, og en anden mulighed kunne være en bedre udnyttelse af bedriftssundheds tjenesterne for de mindre virksomheder.